

morální i odborný kredit, což logicky vyústilo v roce 2015 k ocenění jeho zásluh o rozvoj a přínos české urologii udělením „Medaile Eduarda Hradce“, nejvyššího vyznamenání České urologické společnosti ČLS J. E. P. Bylo mu též uděleno čestné členství Slovenské urologické společnosti SLS. Přirozená a léty a výsledky zvětšující se autorita kolegy Kočvary je především zakotvena v jeho široké erudici, odborné kompetentnosti, nadstandardní péli a skvělé operační technice, pro niž byl často pozván k operacím i do zahraničí. Má obdivuhodnou fyzickou kondici, kterou všem i daleko mladším kolegům neokázale dokazuje při mnohahodinových složitých rekonstrukčních operacích nebo každodenním vyběhnutím pěti pater do své pracovny na klinice. Rád sjíždí alpské sjezdovky a české hory na běžkách. Kromě toho je manuálně zručným a zkušeným chalupářem a úspěšným sadařem v oblasti krásného Povltaví. A v poslední dekádě je nejraději vynalézavým a nápaditým dědou dvou vnuků a jedné vnučky.

Byl a je vždy spolehlivým a výkonným partnerem ve vedení Urologické kliniky na Karlově, kde je již od roku 2009 zástupcem přednosta a vyznačuje se svým kolegiálním, loajálním, kreativním, pracovitým a spolehlivým přístupem ve všech situacích. Je však i spolupracovníkem schopným konstruktivní, moudré a věcné kritiky. Účastní se řízení celé kliniky a zajišťování její léčebné, výzkumné i vědecké

činnosti v nejvyšší kvalitě. Je přísným, důsledným ale trpělivým a oblíbeným učitelem a vždy vstřícným lékařem k dětským i dospělým pacientům. V době nastartování distanční pregraduální výuky na 1. LF UK odvedl významnou porci inovativního pedagogického přístupu při přípravě nových edukačních materiálů pro mediky.

Při příležitosti životního jubilea docenta Kočvary nelze než mu především poděkovat za jeho dosavadní přínos nejen české, ale i světové urologii, pogratulovat mu k dosažení již mnoha úspěchů a uznání a popřát mu za sebe a za všechny spolupracovníky Urologické kliniky v Praze na Karlově do dalších let nejen další úspěchy, ale především pevné zdraví, hodně osobní spokojenosti a dalších radostí především z rodinného života. Přejeme mu, aby měl dost času na svá vnoučata, na horskou letní i zimní turistiku, na chalupaření, na koncerty, třeba i na uspořádání letitých sbírek československé filatelie atd. – prostě na vše, co ho bude bavit a těšit.

Radime, díky!
Ad multos annos!

Tomáš Hanuš, přednosta Urologické kliniky
1. LF UK a VFN v Praze se spolupracovníky
21. 1. 2021

SEZNAM VYBRANÝCH PUBLIKACÍ DOC. KOČVARY:

1. Kočvara R, Dvořáček J, Moderová M, Hradec E. Urolitiáza u dětí a dospívajících – epidemiologie. Čas Lék Čes 1981; 120: 699–704.
2. Kočvara R, Moderová M, Louženský G, Dvořáček J. Metabolické příčiny urolitiázy u dětí a dospívajících. Čas Lék Čes 1983; 122: 1130–1134.
3. Hradec E, Kočvara R, Louženský G. Výskyt metabolických poruch podle závislosti na klinice závažnosti urolitiázy. Brat Lék Listy 1984; 81: 393–404.
4. Kočvara R. Rozpouštění infekčních konkrementů irigační dutého systému ledvin. Rozhl chir 1985; 64: 759–766.
5. Dvořáček J, Kočvara R, Kříž J. Ergebnisse der chirurgischen Therapie des vesikoureteralen Refluxes im Kindesalter. Z Urol Nephrol 1987; 80: 467–475.
6. Kočvara R, Hanuš T, Dvořáček J, Kříž J. Instabilní detruzor a vezikoureterální reflux (soubor 20 dětí). Čs Pediat 199; 43: 667–670.
7. Ťuíková J, Kočvara R. K některým nežádoucím účinkům medikamentózní metafylaxe. Čas Lék Čes 1989; 128: 299–302.
8. Kočvara R, Ptáček V, Ťuíková J, Louženský G, Koblížková L. Metafylaxe urolitiázy, způsoby a výsledky. Čas Lék Čes 1989; 128: 266–269.